

Reactie op het artikel Chinees als schoolvak, China Nu zomer 2015

In haar artikel 'Nederland: bepaald geen tijgermoeder' stelt redacteur Maaïke de Wijs dat het animo voor het vak Chinees beperkt is. Zij schrijft dat er dit jaar voor het eerst officieel examen kan worden gedaan in het Chinees, maar dat dit vak niet in het examenrooster voor 2015 staat. Zij stelt dat met de 35 scholen die Chinees aanbieden er op zijn minst een paar leerlingen eindexamen hadden moeten doen. Er wordt evenwel al sinds enkele jaren officieel eindexamen gedaan aan de negen pilotscholen die Chinees bieden en er zijn dus wel degelijk eindexamenkandidaten Chinees, dit jaar en vorige jaren! Chinees staat inderdaad niet in het examenrooster van het Centraal Examen (CE), dit is niet vanwege een gebrek aan enthousiaste leerlingen, maar heeft met financiën te maken. Bij OCW is besloten voorlopig te wachten met het vrijmaken van fondsen voor een CE Chinees: de ervaring met Russisch maakt ze voorzichtig, want op dit moment wordt dit dure examen voor slechts één school gemaakt. Uitstel is hier geen afstel, en zeker geen graadmeter van succes. In september verschijnen de SLO (Stichting Leer Ontwikkeling) Handreikingen Schoolexamens Chinees, zoals voor alle officiële schoolvakken. Hieruit blijkt dat het schoolexamen Chinees wel degelijk serieus genomen wordt en er hard gewerkt wordt aan de ontwikkeling daarvan. Overigens, niet alleen bij SLO maar ook bij onderwijsorganisaties als EP-Nuffic, ICLON en Levende Talen.

Vreemd is de constatering dat het vooral docenten zijn die overtuigd zijn van de ontwikkeling van Chinees als examenvak. Uit de praktijk kan ik stellen dat ook schoolleiders, leerlingen, ouders én docenten wel degelijk Chinees als examenvak willen zien. Ook de gepeilde reacties van leerlingen in het 'Curriculum evaluatie Chinese taal en cultuur', SLO, oktober 2013, wijzen op het nut en de wenselijkheid van Chinees als eindexamenvak. Verder is de stelling dat leerlingen en leraren

twijfelen aan het nut en de haalbaarheid van het Chinese lesprogramma eigenaardig en in het geheel niet onderbouwd.

Kortom, tal van dit soort onjuistheden en ongegronde aannames, samen met de opgeworpen balletjes omtrent de associatieve methode en het uit het hoofd leren van Tang-gedichten of HSK-woordenlijsten, zorgen voor een artikel waaruit men weinig wijzer wordt. Jammer, het vak Chinese Taal en Cultuur verdient beter!

Gwendolyn Tates, voorzitter van Levende Talen sectie Chinees, de vakvereniging van docenten Chinees.

Reactie

Dank voor de aanvullingen op het artikel. Als auteur is het altijd een uitdaging onderwerpen niet te eenzijdig te behandelen maar daarbij wel de rode draad te blijven volgen. Hoewel er inderdaad verschillende geluiden zijn over het nut en de haalbaarheid van Chinees als schoolvak, lijkt men voorlopig uit het aantal scholen dat Chinees aanbiedt te kunnen concluderen dat behoud van (de kwaliteit van) de huidige vakken een hogere prioriteit heeft dan het ontwikkelen van Chinees als schoolvak. Echter, deze constatering is gebaseerd op een beperkt aantal bronnen, een grondiger studie zal wellicht een andere realiteit tonen.

Zoals reeds in het artikel wordt aangegeven heeft het vak Chinees wel degelijk toekomst, alleen verlopen de ontwikkelingen niet zo snel als soms in de media wordt gesuggereerd. Het artikel is slechts een verkenning van de huidige ontwikkelingen en de status van het vak Chinees binnen het Nederlandse onderwijs.

Maaïke de Wijs, redacteur China Nu
